

ROMÂNIA — PREZENȚĂ PRESTIGIOASĂ ÎN ARENA MONDIALĂ

ÎN SPIRITUL POLITICII EXTERNE A PARTIDULUI ȘI STATULUI NOSTRU

Urbind liniile directoare ale politicii externe a partidului și statului nostru, organele și organizațiile sportive din România socialistă au lărgit, întărit și diversificat în mod continuu colaborarea cu organizațiile similare din toate țările socialiste, planurile anuale de schimburi, încheiate cu acestea de Consiliul Național pentru Educație Fizică și Sport, cuprinzând aproape 80 la sută din volumul total al competițiilor internaționale, de tot felul, la care evoluează sportivii români. De altfel, o amplă rețea de relații internaționale, pe diverse planuri, stă măturie dezvoltării fără precedent pe care a realizat-o mișcarea sportivă din România, în ultimele patru decenii.

În acest context se înscrie și extinderea relațiilor pe care mișcarea sportivă românească le are cu foarte multe organizații sportive din țări în curs de dezvoltare, cu care întreține o strânsă colaborare și cărora le acordă un sprijin eficient, fie prin formarea de cadre în școli românești, fie prin trimiterea de specialiști care să contribuie, la fața locului, la organizarea activității, la pregătirea sportivilor și la ajutorarea tehnicienilor locali.

Sportul românesc întreține relații și face schimburi competiționale cu peste 130 de țări, de pe toate continentele, indiferent de orinduirea lor social-politică, contribuind, astfel activ, la adâncirea procesului de înțelegere între popoare, la întărirea păcii în lumea întreagă.

Acționând consecvent pentru înfăptuirea principiilor olimpice, care servesc înțelegerii între popoare, și-l ajută pe tinerii sportivi să se cunoască mai bine, să se stimuleze, să se împrietenească, mișcarea sportivă din România socialistă luptă pentru democratizarea activității diferitelor organisme internaționale, pentru respectarea regulilor și statutelor acestora împotriva oricăror forme de discriminare.

Organizațiile sportive din România sunt membre ale tuturor federațiilor sportive internaționale, a celor care se ocupă de ramurile olimpice, dar și a altora cu o mare popularitate. Numeroși tehnicieni români ocupă funcții importante în diferite organisme internaționale.

Apresiasi tradiționala ospitalitate românească și, desigur, înalta capacitate organizatorică și competența forurilor noastre sportive, participarea pasionată a publicului spectator, condițiile excelente de desfășurare a întrecerilor, României i-au fost încredințate spre organizare numeroase competiții de anvergură, între care nu puține campionate mondiale și europene.

Toate acestea constituie un factor însemnat de mai bună cunoaștere și apropiere între tinerii sportivi români și tinerii din alte țări, care se înscrie în cadrul general al politicii externe a partidului și statului nostru socialist.

BUCUROȘI DE OASPEȚI!

România a fost gazdă primitoare pentru numeroase competiții internaționale de amplasare din foarte multe ramuri sportive.

Una dintre acestea a fost și campionatul european de box, organizat în iunie 1969 pe patinoarul „23 August”. Lt. col. R. H. RUSSEL, pe atunci președinte al Asociației Internaționale de Box Amator (A.I.B.A.), a declarat: „Admirația mea pentru frumoasa dumneavoastră țară, pe care am cunoscut-o pentru prima dată, pentru oamenii ei prietenoși, cu inimă deschisă, pentru condițiile de viață și de sport de care se bucură tinerii români, ca întreg poporul, de altfel! Aș vrea să felicit oficialitățile sportive, federația, pentru succesele boxerilor români. Apreciez, în mod deosebit, capacitatea dumneavoastră organizatorică și tehnică. Toată simpatia mea miilor de spectatori pentru entuziasmul lor”.

Președintele Federației Internaționale a Sportului Universitar, dr. PRIMO NEBIOLO, prezent la București, în iulie 1981, la a XI-a Universiadă, a spus: „Doresc să mulțumesc Comitetului de Organizare, Uniunii Asociațiilor Studentilor Comunisti din România, autorităților politice, sportive și civile, studenților și tuturor celor care au contribuit la succesul organizării Jocurilor Mondiale Universitare de la București. Doresc, de asemenea, să aduc un omagiu și să exprim gratitudinea noastră domnului Nicolae Ceaușescu, președintele Republicii Socialiste România, care a avut amabilitatea de a accepta organizarea și patronarea Universiadei de la București. Această Universiadă a fost minunat organizată, într-un mod impecabil, s-a bucurat de participarea miilor de sportivi din toată lumea. A fost o mare sărbătoare a tineretii, care a vrut să demonstreze, dincolo de rezultatele tehnice, că tinerii vor să trăiască în seninătate și prietenie, dincolo de barierele ideologice, de rasă și religie. Exprimăm gratitudinea noastră poporului român, care ne-a oferit o caldă ospitalitate, de neuitat”.

Președintele F.I.L.A., MILAN ERCEGAN, a urmărit C.E. de lupte de la București în 1979: „De ani de zile luptătorii români se numără printre fruntașii mondiali. Perpetuarea tradiției frumoaselor rezultate ale sportivilor români dovedește existența unei școli naționale de înaltă valoare, bine organizată, care știe să formeze talentele”.

OPINIILE PREȘEDINȚILOR C. I. O.

Trei dintre președinții Comitetului Internațional Olimpic, care au fost în vizită în țara noastră, au ținut să sublinieze:

AVERY BRUNDAGE (președinte 1952—1972): „România poate fi mândră de ceea ce a realizat în ultimii ani, ea poate fi mândră de a fi construit nu numai stațiune pentru marile competiții sportive, dar și alte terenuri deschise tineretului întregii țări. Având în vedere interesul publicului român pentru sport, se poate afirma pe bună dreptate că România va juca un rol din ce în ce mai important în sportul internațional și în mișcarea olimpică”.

MICHAEL LORD KILLANIN (președinte 1972—1980): „Am fost deosebit de onorat de a fi fost primit, cu prilejul vizitei mele în România, de către excelența Sa, domnul Nicolae Ceaușescu. În cursul întrevederii am putut constata cu bucurie interesul pe care președintele României îl arată problemelor sportului și ale mișcării olimpice. Călătoria la București și în județul Suceava mi-a permis să apreciez eforturile de industrializare a României, să admir monumentele culturale și istorice, să simt deosebita ospitalitate a poporului român”.

JUAN ANTONIO SAMARANCH (președinte din 1980): „Faptul de a fi fost primit de președintele României, domnul Nicolae Ceaușescu, a reprezentat o mare onoare și o mare bucurie a mea. Personalitate de înalt prestigiu internațional, președintele Nicolae Ceaușescu este și un mare apărător al mișcării olimpice, Excelența Sa relevând, și cu ocazia întrevederii pe care a avut bunăvoința să mi-o acorde, rolul însemnat pe care mișcarea olimpică îl are în promovarea prieteniei între tinerii din toate țările, între popoare, în spiritul păcii și colaborării internaționale. Mărturisesc că am plecat reconfortat după convorbirea avută cu președintele Nicolae Ceaușescu. Mărturisesc, de asemenea, că i-am ascultat cu mult interes și cu multă plăcere ideile și sint convins că ele îmi vor fi de real ajutor în viitor”.

ÎNSEMNĂRI

ÎNTR-O „CARTE DE ONOARE”

KONSTANTIN ANDRIANOV, membru al Comitetului Internațional Olimpic: „Succesele sportivilor români sînt, fără nici o îndoială, rezultatul marii popularități de care se bucură astăzi activitatea de educație fizică și sport în rândurile tineretului, a întregii populații a României, ca și dezvoltării bazei de masă a sportului de performanță. Poți spune că sportul de masă din România promovează în mod permanent sportivi de clasă mondială, care se afirmă plenar la competițiile internaționale de anvergură”.

CHEN XIEZHONG, cunoscut specialist al tenisului de masă, a fost antrenor al reprezentativei R.P. Chineze, a luat parte la un stagiul de pregătire a jucătorilor și jucătoarelor noastre. În perfectă cunoștință de cauză, el a declarat: „Tenisul de masă românesc are îndelungată tradiție, un stil propriu valoros, dovedit și rezultatele bune și foarte bune obținute constant în diverse competiții de mare amploare. Noi, chinezii, avem un proverb: „Cînd bei apă, trebuie să te gîndești și de unde vine izvorul”, adică, altfel spus, noi nu uităm că într-o perioadă am învățat multe lucruri de la jucătorii români, în urmă cu cîteva decenii ei fiindu-ne adevărați profesori”.

ACHILEAS KARAMANLIS, fost ministru pe lângă Președinția Consiliului de Miniștri al Republicii Elene: „Relațiile sportive dintre țările noastre sînt foarte amicale. Jocurile Balcanice reprezintă o ocazie deosebită de confirmare a trînciei acestor legături. În colaborare cu autoritățile sportive competente am căzut de acord și asupra altor modalități care să lege și mai mult pe sportivii din România și Grecia. Dorința noastră este să cultivăm aceste relații”.

APRECIERI

SINCERE, MERITATE...

ADRIAAN PAULEN, președinte de onoare al Federației internaționale de atletism, a fost de mai multe ori oaspete al țării noastre. Ultima oară, în vara anului 1981: „Voi începe cu o mărturisire: m-am îndrăgostit de Universiadă! La vîrstă mea, la 79 de ani, cred că îmi este îngădui... Intenționez să plec, dar în cursul dimineții, cînd am văzut 10.000 de oameni la probele de calificări, am fost un om fericit și am hotărît, pe loc, să mai rămîn. Cred că am trăit, aici, la București, o nouă și mare victorie a atletismului, ceea ce — la urma urmei — este visul vieții mele și rațiunea de a fi a federației noastre, care se străduiește, prin toate mijloacele, să implanteze pasiunea atletică în toate colțurile lumii, în toate mediile. Aici, în capitala României, am avut o nouă confirmare — și mă bucur — a rezultatelor strădaniilor noastre”.

CHARLES DE COQUEREAUMONT, fost președinte al Federației internaționale de caiac-canoe, a simțit din plin contribuția pe care federația noastră de specialitate, tehnicienii români ai acestei frumoase discipline și, în sfîrșit, dar în nici un caz în cele din urmă, caiaciștii și canoaiștii români au adus-o la dezvoltarea acestui sport: „Românii sînt autorii unei importante contribuții la dezvoltarea frumosului nostru sport. To-rentul lor de victorii, începînd de la Jocurile Olimpice din 1956, a stîrnit o teribilă emulație, rezultatul fiind progresul întregului nostru sport. De asemenea, nu poate fi ignorată contribuția lor practică, prin prezența unor competenți tehnicieni români în comisiile federației noastre, în cadrul cărora ei își atestă calitățile”.

O imagine care, de fapt, n-are nevoie de nici o explicație, de la încheierea acelei de neuitat Universiade bucureștene

ADMIRAȚIE PENTRU O SPORTIVĂ ROMÂNCA

În istoria de decenii a sportului românesc un capitol admirabil a scris Nadia Comăneci, cea despre care s-a spus și că a adus perfecțiunea în sport. Nadia Comăneci, cea mai mare gimnastă a lumii, a fost sportivul despre care s-a scris și s-a vorbit cel mai mult pe întreg globul. Din nenumăratele pagini care l-au fost dedicate gimnastei române reproducem cîteva...

Sub titlul „Nadia, minunea Jocurilor de la Montreal”, revista franceză „PARIS-MATCH” a publicat în august 1976 un amplu reportaj despre tripla campioană olimpică, eroina ediției a XXI-a a J.O.: „Nadia — lăna și zefir, firavă gazelă și alb porumbel, Nadia eu te salut! Zeus Olimpic!

nul te protejează și tu ești cea mai strălucitoare între toate flăcările. Aici mă opresc. Pîndar însuși n-ar mai fi găsit metafore. Cei care au văzut-o, în timpul Jocurilor de la Montreal, zburînd de pe o bară pe alta, de pe calul de sărituri pe birnă, de pe birnă pe covorul de exerciții să au-și creadă ochilor. Nici efort, nici forță, ci doar grație, grație infinită, cea care ne cucerește inimile... La Montreal a fost o explozie. A început să plouă cu note de zece și în fața acestei perfecțiuni nemaivăzute arbitrii se vor fi înțeles ca pe viitor să elaboreze o nouă scară de notare, a cărei bază să fie nota maximă 15”.

„JOURNAL DE MONTREAL”: „În această săptămînă Nadia Comăneci a făcut infinit mai mult decît obținerea unor notații „perfecte”. Ea a dat gimnasticii un avînt extraordinar, care va fi resimțit peste tot în lume. Nadia a dat tuturor sportivilor o lecție de hotărîre, de perseverență în muncă, de căutare a absolutului și, mai ales, o înțeleaptă lecție de modestie”.

„DAILY MIRROR” (Londra): „...calificativul maxim obținut de Nadia Comăneci deschide o epocă nouă în istoria gimnasticii mondiale. De acum încolo se va vorbi despre gimnastica dinaintea și de după Nadia Comăneci”.

„SOVIETSKI SPORT”: „Desigur, rezultatele obținute la Montreal nu pot fi luate drept o limită, dar Comăneci este astăzi cu adevărat cea mai mare gimnastă din lume, aceea care a intruchipat în programul său tot ceea ce a cerut imperios necesar gimnastica modernă — complexitate, risc, virtuozitate în execuție, elan emoțional”.

● Apropos de recent încheiată Olimpiadă de vară de la Los Angeles, ziarul parizian „L'Equipe” scrie: „La Olimpiada de la Los Angeles, România a fost a doua țară din lume în ceea ce privește numărul medaliilor de aur. Acest rezultat obținut la capătul unor confruntări ce au angajat mari forțe ale lumii sportive este de-a dreptul stupefiant. El face onoare acestelor țări de 20 de milioane de locuitori, culturii latine, sportului în general”.

● În toamna anului 1983 a poposit, pentru prima oară, la București, o faimoasă echipă de rugby. Cea a Țării Galilor care, cu numai cîteva luni mai înainte, triumfase în marea competiție care este „Turneul celor 5 națiuni”. În meciul test România — Țara Galilor, băieții noștri s-au întrecut pe ei și au obținut o victorie strălucitoare

(24-6), care a făcut senzație în lumea sportului cu balonul oval. În legătură cu aceasta, Clem Thomas, fost internațional galez, acum ziarist, a spus: „România a jucat excepțional, iar rugbyul românesc a obținut o mare victorie. Sînt de-a dreptul uluit...”.

Comentarii zărilor „Daily Telegraph” și „Observer” afirmă că: „victoria zdrobitoare asupra echipei galeze sporește și justifică cererea ca echipa română să fie inclusă în „Turneul celor cinci națiuni”, rugbyștii români dovedind o netă superioritate și făcînd ca formația Țării Galilor să sufere cea mai severă înfrîngere din ultimii 14 ani!”.

● Comentînd marele succes al canotoarelor române la competiția olimpică de pe lacul Casitas, trimisul Agenției „France Presse” nota: „României i-a lipsit foarte puțin — mai puțin de o jumătate de barcă — să reușească un „scor” total, spor-

du-se între frunze... Românele au confirmat previziunile. Mîile de spectatori, care au umplut tribunele pînă la refuz, începuseră deja să învețe imnul României”.

● „Rude Pravo”, din Praga, după prima evoluție — victorioasă — a handbaliștilor români în finala unui campionat mondial, în 1961 la Dortmund: „Spectatorii au asistat la un meci aproape fără egal în istoria marilor competiții sportive mondiale. Echipa Cehoslovaciei a înțeles selecționata României, a cărei calificare în finală a fost cea mai mare surpriză a campionatului. Handbaliștii români au arătat însă că sînt jucători foarte valoroși... Reprezentativa română a meritat să câștige pentru că echipierii ei au fost mai calmi și au luptat cu mai multă dirigenție în momentele decisive ale jocului”.

SPICURI DIN PRESA STRĂINĂ